

Komentář k evangelium 26. neděle v mezidobí

01.10.2023

Slova svatého evangelia podle Matouše, Mt 21,28-32

Co soudíte o tomto případě: Jeden člověk měl dva syny. Přistoupil k prvnímu a řekl mu: „Synu, jdi dnes pracovat na vinici.“ On odpověděl: „Mně se nechce“, ale potom toho litoval, a přece šel. Přistoupil k druhému a řekl totéž. Ten odpověděl:

„Ano, pane“, ale nešel. Který z těch dvou vykonal otcovu vůli?

Odpověděli mu: „Ten první.“

Ježíš jim řekl:

„Amen, pravím vám: Celníci a nevěstky vás předcházejí do Božího království. Přišel k vám Jan, aby vám ukázal správnou cestu, ale neuvěřili jste mu. Celníci však a nevěstky mu uvěřili. Vy jste to viděli, a přece ani potom jste se nezměnili a neuvěřili jste mu.“

Komentář

Scéna Evangelia se odehrává v jeruzalémském chrámě. Ježíš tam stál a učil zástupy. Někteří z knížat, kněží a starších lidu přistoupili, hrubě ho přerušili a žádali ho o vysvětlení, kdo mu dal moc dělat to, co dělá (Mt 21,23-27). Tyto osoby se domnívaly, že pouze ony mají schopnost vyučovat lid Božímu

zákonu jako autentičtí vykladači
božské vůle a vůdci lidu vyvoleného
Pánem.

Ježíš odpovídá podobenstvím, které
přizpůsobuje tématu, které má v
Izraeli velkou tradici: rozdílná reakce
dvou bratrů na stejnou událost.

Příběhy o Kainovi a Ábelovi,
Izmaelovi a Izákovi nebo Ezauovi a
Jákovovi byly těmto mužům dobře
známé. V tomto případě jeden z
bratrů prohlásí, že chce splnit otcovu
vůli – jako postavy, které se staví
proti Ježíšovi – ale pak to neudělá.
Namísto toho druhý veřejně
projevuje své odmítnutí udělat to, o
co ho otec žádal – jako každý hříšník,
který jedná proti Božímu zákonu –,
ale pak si to rozmyslí, činí pokání a
plní otcovu vůli.

Tehdy i dnes není nouze o lidi, kteří
nemají nic proti Bohu, ale jejich
reakce na božské žádosti je tak
nedbalá, že při sebemenší

komplikaci přestanou dělat to, co dělat měli, a navíc se považují za dostatečně omluvené chovat se tímto způsobem. Jejich náboženská praxe je tak rutinní, že jim vůbec nevadí nechat to, co je pro Boha důležité, na okraji svého života.

Ježíšova slova jsou výzvou k reakci. „Ty a já – řekl svatý Josemaría – musíme pamatovat a připomínat ostatním, že jsme Boží děti, kterým stejně jako postavám v evangelijním podobenství náš Otec adresoval výzvu: Synu, jdi pracovat na vinici. Ujišťuji vás, že pokud se každý den zavážeme považovat své osobní povinnosti za božskou žádost, naučíme se dokončit úkol s největší lidskou a nadpřirozenou dokonalostí, jaké jsme schopni. Možná se někdy vzbouříme – jako starší syn, který odpověděl: Nechci – ale pak, kajíce se, budeme schopni zareagovat a budeme se znovu věnovat plnění svých povinností.“

Ježíš dobře zná lidské srdce a zajímá se o těžkosti a konflikty, kterým musíme každý den čelit, a to jak ve vlastním nitru – napětí překonat lenost nebo apatii – tak v rodině, v zaměstnání nebo mezi přáteli –, věnovat více pozornosti tomu, co dělají ostatní, než abychom se snažili dělat dobře to, co máme, i když to ostatní nedělají. Jak poznamenává papež František, když mimo jiné zmiňuje tuto scénu, Ježíš „zná úzkosti a napětí rodin a klade je do svých podobenství: od dětí, které opouštějí domov a hledají dobrodružství (Lk 15,11-32), až po složité děti s nevysvětlitelným chováním (Mt 21,28-31) nebo oběti násilí“ (Mk 12,1-9). Bůh na sebe bere naše těžkosti, ale trpělivě očekává naši nápravu a naši velkorysou odpověď jako od vzpurného syna.

Podobenství končí silnými slovy: „Amen, pravím vám, celníci a nevěstky vás předcházejí do Božího

království“ (v. 31). Jinými slovy, ti, kdo trpí kvůli svým hříchům a touží po čistém srdci, mají k Božímu království blíže než mnozí, kteří se nazývají křesťany, ale jsou leniví. Myslí si, že už toho udělali dost a nedovolí, aby se pokání za jejich hříchy ani láska Boží dotkly jejich srdcí.

Francisco Varo

.....

pdf | dokument generován automaticky
z [https://opusdei.org/cs-cz/article/
komentar-k-evangeliu-26-nedele-v-
mezidobi/](https://opusdei.org/cs-cz/article/komentar-k-evangeliu-26-nedele-v-mezidobi/) (14.03.2026)